

دعاي ختم قرآن

تهيه و تنظيم:

علامه شیخ میر عبدالله تخت دار
رحمه الله وأسکنه فسیح جنتہ

ترجمہ:

سید مسلم تخت دار

مدرسه امیریہ

جزیرہ قشم - گیاہدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعای ختم قران

تئییه و تنظیم: علامه، شیخ میر عبدالله تخت دار

رحمه الله وأسکنه فسیح جنته

ترجمه: سید مسلم تخت دار

مدرسہ امیریہ

جزیرہ قشم - گیاہدان

مقدمه

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
أَشَرِيفِ الْأَئِمَّةِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلٰى آلِهٖ وَصَحْبِهِ أَجْعَيْنَ.

الله عزوجل، قران را کتابی برای هدایت انسان ها نازل کرده و در این کتاب شریف آن چه برای هدایت و سعادت بشر لازم بوده، بیان نموده است.

ما مسلمانان مفتخریم که پیرو چنین کتابی هستیم، پس بر ما لازم است با تدبیر در معانی و معارف آن، بر قرائت آن مداومت ورزیده، از تلاوت آن لذت ببریم و بارها و بارها آن را ختم نمائیم.

الله عزوجل می فرماید:

إِنَّ الَّذِينَ يَتَلَوُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلٰةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ.^۱

کسانی که کتاب خدا را تلاوت می کنند و نماز را برپا می دارند و از آن چه رزق و روزی آنان گردانیدیم نهان و آشکارا انفاق می کنند، آنان چشم به تجارته اند که هرگز بی رونق نمی گردد و از بین نمی رود. رسول الله صلی الله علیه و سلم می فرماید:

^۱ . سوره فاطر آیه ۹۲

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ يُعَشِّرُ
أَمْثَالَهَا، لَا أَقُولُ الْمَ حَرْفُ، وَلَكِنْ أَلْفُ حَرْفٌ وَلَامُ حَرْفٌ وَمِيمٌ
حَرْفٌ!^۱

هر کس حرفی از قرآن را قرائت کند برای او یک ثواب است. و یک ثواب، ده برابر است. نمی گوییم الف، لام، میم، یک حرف است بلکه الف یک حرف، و لام یک حرف، و میم یک حرف، است (پس با قرائت (الم)، سی حسنہ برای او ثبت می شود).

از جمله آداب قران که از اهمیت ویژه ای برخوردار است دعای ختم قران می باشد که فرد مسلمان با تضرع و زاری، شکر این عمل عظیم را بجا می آورد و از ذات اقدس باری تعالی، خواستار قبولیت آن شده، برای خود و نزدیکانش سلامتی دنیا و آخرت را آرزو می کند.

از حکم روایت شده که گفت:

تابعی جلیل القدر، شیخ قراء و مفسرین، مجاهد بن جبر رحمه الله، می گوید: هنگام ختم قران، رحمت نازل می شود.^۲

سلف صالح به این موضوع چنان اهمیت می دادند که نزدیکان خویش را دعوت می نمودند تا در دعای ختم قران شرکت نمایند و از فیوضات و برکاتی که در این هنگام نازل می شود، بهره مند گردند.

از قتاده روایت شده که گفت:

^۱. حسن صحیح، ترمذی ۲۹۱۰

^۲. مصنف ابن ابی شیبہ ۳۰۰۴۲

صحابی جلیل القدر، انس بن مالک رضی الله عنہ، خادم رسول الله صلی الله علیہ وسلم، هرگاه قران را به پایان می رساند، بستگان خویش را جمع می کرد.^۱

دعائی که در پیش رو دارید توسط استاد بزرگوار، علامه، شیخ میر عبدالله تخت دار رحمه الله تھیہ و تنظیم گردیده است.

وقتی ماه مبارک رمضان فرامی رسید، ایشان در مسجد خویش، حلقهٔ قرائت قران برگزار می کردند. شیفتگان کلام الله، گردآگرد قران حلقهٔ می زدند و به تلاوت آن مشغول می شدند. زمانی که تلاوت قران در فضای ملکوتی مسجد طین انداز می شد، آنان به طرب می نشستند و این گونه در این ماه پر فضیلت، سه ختم به پایان می رسانیدند.

بعد از هر ختمی، شیخ ما رحمه الله این دعا را ترنم می کرد، دیری نمی پایید که اشک، میهمان چشم ها و بعض، میهمان گلوها می شد. دعا که به پایان می رسید حاضرین در وجود خویش آرامشی بی مثال را احساس می کردند و سبک بال می شدند.

جهت آشنائی با این دعای پربرکت، انتقال مفاهیم و سهولت روخوانی، آن را با لباس ترجمه آراستم و با نخ های اعراب گذاری گلدوزی و نگارین کردم.

از خداوند متعال مسأله دارم تلاوت قران را همیشه بر سر زبان های ما جاری بگرداند و حس تدبیر در آیات را در تار و پود وجودمان سرشنthe نماید.

^۱. مصنف ابن ابی شیبہ ۳۰۰۳۸

إِنَّهُ عَلَىٰ مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَلِيهِ وَصَاحِبِهِ وَسَلَّمَ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

سید مسلم تخت دار

۱۳۹۹/۱/۱۴

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

دعای ختم قران

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَصَبَ عَلٰی وَحْدَانِيَتِهِ مِنْ صَنْعَتِهِ دَلِيلًا، وَجَعَلَ
لِخَاصَّتِهِ إِلٰى طَرِيقِ خِدْمَتِهِ بِعِنَايَتِهِ سَبِيلًا، وَوَعَدَ عِبَادَهُ عَلٰی يَسِيرٍ
عِبَادَتِهِ بِرًا جَمِيلًا، وَكَانَ لِخُلُقِهِ عَلٰی مَا ضَمَّنَ مِنْ رِزْقِهِ وَكِيلًا، أَرْدَعَ
كِتَابَهُ مِنْ أَسْرَارِ دِينِهِ أَمْرًا وَنَهْيًا وَتَحْرِيماً وَتَحْكِيلاً، وَامْتَنَّ عَلٰی رَسُولِهِ
بِإِنْزَالِهِ حَيْثُ قَالَ: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا،

-
- ^۱. سپاس و ستایش مخصوص خداوندی است که مخلوقاتش را دلیلی بر یکتائی اش قرار داد.
 - ^۲. و با توجه و عنایتش، برای بندگان برگزیده اش، راهی را بسوی خدمت و عبادتش قرار داد.
 - ^۳. و در مقابل عبادت اندک، به بندگانش پاداش نیکو و عده داده است.
 - ^۴. و خودش را بر آفریده هایش و کیل گرفته بر آن چه از رزق و روزی که خمامت کرده است (الله عزوجل از لطف و کرمش، رزق و روزی بندگانش را تضمین کرده است و خود را وکیل کرده که بدون شک این رزق و روزی را به شما می رسانم).
 - ^۵. اسرار دینش از جمله امر و نهی و حلال و حرام را در کتابش گنجانده است.
 - ^۶. و با نازل کردن قران بر رسولش صلی الله علیه و سلم بر وی احسان نموده در آن جائی که فرمود: بدون شک ما خودمان قران را به تدریج بر تو نازل کردیم.

مَنْ عَدَلَ عَنْ خِدْمَتِهِ أَصْبَحَ بِصَارِمٍ عُقوَبَتِهِ قَتِيلًا،^١ وَمَنْ اعْتَدَلَ
 بِصِدْقٍ طَاعَتِهِ نَالَ عِنْدَ رَجْعَتِهِ ظِلْلًا ظَلِيلًا،^٢ وَمَنْ اسْتَرْوَحَ الْيَوْمَ
 بِمَعْصِيَتِهِ حَمَلَ يَوْمَ مُخَاصِبَتِهِ حَمْلًا ثَقِيلًا،^٣ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ سَلَامَتِهِ
 حَظَى بِنَدَامَتِهِ يَوْمَ تَكُونُ الْجَبَالُ كَثِيرًا مَهِيلًا،^٤
 أَصْحَابُ الْجُنَاحَةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقْرًا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا،^٥ أَحْمَدُهُ أَنَّ
 بَلَغْنَا خَثْمَ كِتَابِهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا،^٦

^١. کسی که از خدمت او کناره گیری کند با شمشیر برانی کیفرش، کشته می شود.

^٢. و هر کس با عبادت خالصانه، میانه روی اختیار کند هنگام بازگشتش (به سرای آخرت) ارجمندی و گرانمایگی بدست خواهد آورد.

^٣. و هر کس امروز (در دنیا) به نافرمانی اش شاد باشد، روز حسابرسی بار سنگینی را حمل می کند.

^٤. و کسی که از دینش که مایه‌ی سلامتی است رویگردانی نماید در روزی که کوه‌ها، شن‌های روان می شوند پشیمانی و ندامت قسمت او می شود.

^٥. در آن روز، اهل بهشت قرارگاهشان بهتر و استراحتگاهشان نیکوتر است.

^٦. صبحگاهان و شامگاهان او را با حمد بسیار، پاک و پر برکت می ستاییم که ختم کتابش را نصیب ما فرمود.

وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الصَّادِقُ فِي قَيْلِهِ وَمَنْ
 أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا، وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَبَيْتَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 الَّذِي بَلَّغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَتَبَّعَ إِلَيْهِ تَبْيَلًا.^١
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا التَّيِّنِ الْكَرِيمِ وَالرَّسُولِ الَّذِي
 قُلْتَ فِيهِ: وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ، أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمَتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمَيْنِ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 حَمِيدٌ.^٢

^١. و گواهی می دهم آن که جز الله معبدی به حق وجود ندارد، او یکتاست و شریکی برای او نیست، در گفتارش راستگوست و کیست که در گفتار از خداوند راستگوتر باشد؟

^٢. و گواهی می دهم که سرور ما و نبی ما محمد، بنده‌ی او و فرستاده‌ی اوست کسی که هر چه از جانب پروردگارش بر او نازل شده را (بطور کامل به مردم) رسانیده و از خلائق بُریده و بدو پیوسته است.

^٣. خدایا! صلوات و سلام و برکت بفرست بر این نبی بزرگوار و رسولی که در شان او گفته‌ای: بدون شک تو دارای اخلاقی بس بزرگ هستی، بهتر از صلوات و سلام و برکتی که بر سرور ما ابراهیم و بر آل سرور ما ابراهیم فرستادی، حقا که در دو جهان ستوده شده و با عظمتی.

اللَّهُمَّ فَكَمَا بَلَّغْنَا خَاتِمَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَأَعْنَتْنَا عَلَى تِلَوَةِ الدَّسْكُرِ
الْحَكِيمِ، الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَنْزِيلٌ مِنْ
حَكِيمٍ حَمِيدٍ،

فَاجْعَلْنَا بِتِلَاقِهِ مُنْتَفِعِينَ، وَإِلَى لَذِيذِ خَطَابِهِ مُسْتَمِعِينَ، وَبِمَا فِيهِ
مُعْتَبِرِينَ، وَلَا حُكَمَّاهُ عَامِلِينَ، وَلَا وَارِمَّهُ وَتَوَاهِيهُ خَاضِعِينَ، وَعِنْدَ خَتْمِهِ
مِنَ الْفَائِزِينَ، وَلِقَوَابِهِ حَائزِينَ، وَلَكَ فِي جَمِيعِ شُهُورِنَا ذَاكِرِينَ، وَإِلَيْكَ
فِي جَمِيعِ أَمْوَارِنَا رَاجِعِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ أَجْمَعِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۱. خدایا! همان گونه که ما را به ختم قران عظیم رسانیدی و بر تلاوت کتابی که ذکر حکیم است، یاری دادی، کتابی که از پیش روی آن و از پشت سرش باطل بسویش نمی آید و از جانب حکیمی ستوده شده نازل شده است.

۲. ما را به تلاوت آن سودمند، بسوی سخنان لذیذش مستمع، به آن چه در آن است پند گیرنده، به احکام آن عمل کننده، به اوامر و نواہی آن تسليم شده، به هنگام ختم آن پیروزمند و بدست آورنده ی ثواب آن بگردان. و (توفیق عنایت فرما که) در همه ی ماه ها یاد تو، و در تمام أمور رجوع کننده بسوی تو باشیم. و همگی ما را در این شب بیامرز، به رحمت، ای مهریان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ اجْعِلِ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قُلُوبِنَا، وَشَفَاءَ صُدُورِنَا، وَجَلَاءَ أَحْزَانِنَا، وَذَهَابَ هُمُومِنَا وَغُمُومِنَا، وَسَائِقَنَا وَقَائِدَنَا وَدَلِيلَنَا إِلَيْكَ وَإِلَيْكَ جَنَّاتِ النَّعِيمِ^١.

اللَّهُمَّ اجْعِلِ الْقُرْآنَ لِقُلُوبِنَا ضِيَاءً، وَلَا بُصَارَنَا جَلَاءً، وَلَا سَقَاءِنَا دَوَاءً، وَلِذُنُوبِنَا مُمَحَّصَا وَمِنَ النَّارِ خَلَصَا^٢.

اللَّهُمَّ نَجِّنَا بِهِ مِنْ تَوْرُدِ الْهَلَكَاتِ، وَسَلِّمْنَا بِهِ مِنْ افْتِحَامِ الشُّبُهَاتِ، وَعُمِّنَا بِهِ بِسْحَابِ الْبَرَّاَتِ، وَلَا تُخْلِنَا بِهِ مِنْ لُطْفِكَ فِي حَمِيعِ الْأَوْقَاتِ^٣.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا وَبَيْتِنَا مُحَمَّدٌ الَّذِي فَضَّلْتُهُ بِأَشْرَفِ الرِّسَالَاتِ، وَفِي الْأُخْرَى بِأَرْفَعِ الدَّرَجَاتِ^٤.

۱. خدایا! قران عظیم را بهار قلب هایمان، شفای سینه هایمان، زداینده ای احزان مان، برآنده ای اندوه ها و غم هایمان، و سوق دهنده، راهبر و راهنمای بسویت و بسوی بهشت، بهشت پرنعمت قرار بد.

۲. خدایا! قران را نوری برای قلب هایمان، روشنی برای چشم هایمان، درمانی برای بیماری هایمان، پاک کننده برای گناهان مان و رهاننده از دوزخ قرار بد.

۳. خدایا! بوسیله ای قران، ما را از واقع شدن در هلاکت ها نجات بد، و از فرو رفتن در شباهات سالم بدار، و بوسیله ای قران، ابرهای خیر و برکت را بر سر ما فراگیر نما و در تمامی اوقات، ما را از لطف خود خالی مگذار.

۴. خدایا! صلووات و سلام و برکت بفرست بر سرور و پیامبر ما محمد، کسی که او را (در دنیا) به شریف ترین رسالات و در آخرت به بهترین درجات برتری بخشیده ای و گرامی داشته ای.

فَلَهُ فِيهَا الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ، وَالْحُوْضُ الْمُؤْرُودُ، وَاللُّوَاءُ الْمَعْفُودُ،
 وَالْفَخْرُ الْمَشْهُودُ، وَلَهُ الزُّلْفَى وَالْفَضِيلَةُ، وَالْقُرْبَى وَالْوَسِيلَةُ.
 اللَّهُمَّ نَوْرِ بِكَتَابِكَ قُلُوبَنَا، وَاغْفِرْ بِهِ ذُنُوبَنَا، وَاسْتَرْ بِهِ عَيْوَبَنَا،
 وَاشْرَحْ بِهِ صُدُورَنَا، وَيَسِّرْ بِهِ أُمُورَنَا.^١
 اللَّهُمَّ انْقَعْنَا بِمَا صَرَّفْتَ فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ، وَكَفِرْ عَنَّا بِتَلَاقِهِ
 السَّيِّئَاتِ، وَهَوْنِ بِهِ عَلَيْنَا السَّكَرَاتِ عِنْدَ الْمَحَافَاتِ.^٢
 اللَّهُمَّ أَخْلِصْ بِهِ ضَمَائِرَنَا، وَأَصْلِحْ بِهِ سَرَافِرَنَا، وَأَشْفِ بِهِ مَرْضَانَا،
 وَارْحَمْ بِهِ مَوْتَانَا، وَاغْسِلْ بِهِ دَنَسَ خَطَايَانَا.^٣

١. شفاعت عظمی، حوض کوثر که مردم بر سر آن وارد می شوند و پرچم نصب شده یعنی لواء الحمد، در روز قیامت مخصوص اوست.
٢. خدا! بوسیله ای کتابت، قلب های ما را منور کن، گناهان ما را بیامرز، عیب های ما را بپوشان، سینه های ما را بگشای و امور ما را آسان نما.
٣. خدا! به آن چه در قران از آیات آورده ما را نفع برسان، و با تلاوت آن گناهان ما را بپوشان، و بوسیله ای قران هنگام مرگ، جان کندن را بر ما آسان بگردان.
٤. خدا! بوسیله ای قران، درون ما را پاک و بی آلایش نما، ظاهر ما را اصلاح بفرما، بیماران ما را شفا ببخش، رفتگان ما را بیامرز، و آلودگی های گناهان ما را بشویان.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَمِيعٌ مُبَارِكًا فَارْزُقْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ بَرَكَةٍ، وَجَعَلْتُهُ تَحْاجَنًا فَنَجَّنَا بِهِ مِنْ كُلِّ هَلْكَةٍ، وَجَعَلْتُهُ عِصْمَةً فَاعْصِمْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ وَبِدُعَةٍ، وَاجْعَلْنَا بِهِ فِي حِرْزَكَ وَأَمَانَكَ وَجَوَارِكَ، فِي عُرْفَاتِ جَنَّاتِكَ، عَزَّجَارُكَ وَجَلَ ثَنَاءُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.^۱

اللَّهُمَّ إِنَّا قَدْ دَعَوْنَاكَ طَالِبِينَ، وَرَجُونَاكَ رَاغِبِينَ، وَاسْتَقْلَلْنَاكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفِينَ، إِقْرَارًا لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ، وَإِذْعَانًا لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ، فَأَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، لَكَ مَا سَكَنَ فِي الظَّلَلِ وَالظَّهَارِ، وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.^۲

^۱. خدایا! همانا قران را مبارک نام نهادی پس بوسیلهٔ قران هر برکتی را رزق و روزیمان بگردان، و آن را نجات قراردادی پس بوسیلهٔ آن از هر هلاکتی ما را نجات بدده، و آن را حفظ قراردادی پس بوسیلهٔ آن از هر شبیه و بدعتی ما را حفظ بفرمای، و بوسیلهٔ آن ما در قصرهای بهشت در حمایت، امان و پناه خود قرار بدده، همسایهٔ تو عزت یافت و ثنای تو عظیم گشت و غیر از تو معبدی به حق نیست.

^۲. خدایا! همانا به درگاهت دعا کردیم در حالی که خواهان اجابتیم، و به تو امید داریم در حالی که مشتاق اجابتیم، و از تو می‌خواهیم دستمان را بگیری بدون این که از این کار سر باز زنیم، اقرار می‌کنیم که بندگان تواییم و به پروردگاری تو اعتراف می‌کنیم، تو الله هستی که جز تو معبدی به حق نیست، و آن چه در شب و روز قرار گرفته تنها برای توست، و تو بسیار شنوا و بسیار دانائی.

اللَّهُمَّ فَجُدْ عَلَيْنَا بِجَزِيلِ النَّعْمَاءِ، وَأَسْعِفْنَا بِتَتَابِعِ الْآلَاءِ، وَعَافَنَا
مِنْ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ، وَقَنَا شَمَائِهَ الْأَعْدَاءِ، وَأَعِدْنَا مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ،
وَحُظِّنَا بِرِعَايَتِكَ الْجَمِيلَةِ فِي الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ.^١

إِلَهَنَا وَسَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، عَلَيْكَ نَتَوَكَّلُ فِي حَاجَاتِنَا، وَإِلَيْكَ نَتَوَسَّلُ فِي
مُهِمَّاتِنَا، لَا نَعْرُفُ غَيْرَكَ فَنَدْعُوكَ، وَلَا نَوْمَلُ سِواكَ فَنَرْجُوكَ.^٢
أَنْتَ إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ، وَجَامِعُ الْخُلُقِ لِمِيقَاتِ يَوْمِ الدِّينِ،
تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ وَالْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ.^٣

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا وَتَبَّيَّنَا مُحَمَّدِ عَبْدِكَ الْحَبِيبِ،
وَرَسُولِكَ الْقَرِيبِ، وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ حَمَلَةِ شَرِيعَتِهِ.^٤

١. خدایا! نعمت های فراوانی را بر ما بخشش فرما، و ما را با نعمت های بیاپی مدد فرما، و از بلاهای سخت و ناگوار ما را عافیت ببخش، و از بدخواهی دشمن ما را مواظبت نما، و از انحطاط تیره بختی و بیچارگی محافظت بفرما، و صبحگاه و شامگاه با حفظ و عنایت زیبایت ما را نگهدار.

٢. ای خدا و ای سرور و ای مولا! در حاجات مان به تو توکل می کنیم، و در کارهای سخت و دشوار به تو متوجه شویم، جز تو کسی را نمی شناسیم که او را فراخوانیم، و جز تو به کسی امید نداریم که به او امیدوار شویم.

٣. تو خداوند اولین و آخرینی، و جمع کنندهٔ خلائق در وعده گاه روز جزائی، ما را مسلمان بمیران و به صالحین ملحق بگردان.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ يَرْجُوكَ وَيَخْشَاكَ، وَنَبْتَهِلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالٍ
مَنْ لَمْ يَخْطُرْ بِبَالِهِ عِنْدَ مَسَأْتِكَ أَحَدٌ سِوَاكَ.^١

وَرَحْمَتِكَ تَسْعُ مَنْ أَطَاعَكَ مِنَّا وَمَنْ عَصَاكَ، فَإِنَّا مُحْسِنُ فَقَبْلَتُهُ،
وَإِنَّا مُسِيءُ قَرْحَمْتُهُ، يَا مَنْ أَدْنَى الْمُنْقَطِعِينَ إِلَيْهِ وَأَعْنَى الْمُتَوَكِّلِينَ
عَلَيْهِ.^٢

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنِيْسُنَا فِي الْخُلُوَّةِ إِذَا أَوْحَشَنَا الْمَكَانُ، وَلَفَظْنَا الْأَوْطَانُ،
وَفَارَقْنَا الْأَهْلَ وَالْحِيَّانُ، وَانْفَرَدْنَا فِي حَمْلِ صَنْكِ، قَصِيرِ السَّمْكِ، عَلَى
غَيْرِ مَهَادٍ وَلَا وِسَادٍ، وَلَا تَقْدِيمَةَ رَأِدٍ وَلَا اعْتِدَادٍ.^٣

١. خدایا! صلوات و سلام و برکت بفرست بر مهتر و پیامبر ما محمد بنده
ی محبوبت، و فرستاده ی نزدیکت، و بر آل و اصحابش، کسانی که
حاملین شریعتش هستند.

٢. خدایا! همانا ما به درگاهت دعا می کنیم، دعای کسی که تنها به تو
امیدوار است و از تو خوف و خشیت دارد، و به درگاهت تصرع و زاری می
کنیم، تصرع و زاری کسی که به هنگام درخواست از تو، کسی جز تو به
ذهنش خطور نکرده است.

٣. و رحمت تو در بر گرفته به کسانی از ما که تو را اطاعت کرد و کسانی
از ما که تو را نافرمانی کرد، پس اگر نیکوکار بود او را بپذیر و اگر گنهکار
بود او را ببخشای، ای کسی که بُریدگان بسوی عبادتش را به درگاهش
نزدیک و متولکین را بی نیاز می گرداند.

٤. خدایا! در خلوت تو آنیس مائی، آن گاه که قبر ما را به وحشت می
اندازد، و زادگاه ما را بیرون می افکند، و فامیل و همسایه از ما جدا می

اللَّهُمَّ فَتَدَارِكْنَا هُنَالِكَ بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ، وَأَذْهِبْ ظُلْمَنَتَهُ بِالْأَنْوَارِ
السَّاطِعَةِ.^١

اللَّهُمَّ ارْحَمْ مِنَا مَنْ أَكْتَنَتْهُ سَيِّئَاتُهُ، وَأَحَاطَتْ بِهِ حَطِيقَاتُهُ. إِرْحَمْ
مَنْ لَيْسَ لَهُ مِنْ عَمَلِهِ شَافِعٌ، وَلَا يَمْنَعُهُ مِنْ عَذَابِكَ مَانِعٌ، إِرْحَمْ
الْغَافِلَ عَمَّا أَظْلَلَهُ، وَالْمُدَاهَلَ عَنِ الْأَمْرِ الَّذِي خُلِقَ لَهُ.^٢
يَا مَنْ آنَسَ الْعَارِفِينَ بِطِيبِ مُنَاجَاتِهِ، وَأَلْبَسَ الْخَائِفِينَ ثُوبَ
مُوَالَاتِهِ.^٣

مَتَى فَرَحَ مَنْ قَصَدَتْ سِوَاكَ هِمَتُهُ؟، وَمَتَى اسْتَرَاحَ مَنْ أَرَادَتْ
غَيْرَكَ عَزِيزَتْهُ؟، وَمَنِ الَّذِي قَصَدَكَ بِصِدقِ الإِرَادَةِ فَلَمْ تُشَفَّعْهُ فِي
مُرَايَاهُ؟^٤

شوند، و آن گاه که در محل تنگ با ارتفاع کم، بدون بستر و بالش، و بدون
از پیش فرستادن توشه و پس انداز تنها شویم.
۱. خدایا! در آن جا با رحمت فراگیر خود دست ما را بگیر، و تاریکی آن را با
نورهای درخشان از بین ببر.

۲. خدایا! کسی را رحم بفرما که گناهانش او را محاصره کرده و لغزش
هایش او را فraigرفته اند. کسی را رحم بفرما که برای او شفاعت کننده ای
از عملش نیست و مانعی که او را از عذاب تو باز دارد. رحم بفرما به غافلی
که گناهانش بر او سایه افکنده، و رحم بفرما به فراموش کننده ای امری
که به خاطر آن آفریده شده است.

۳. ای کسی که خداشناسان را به لذت مناجاتش آنس می دهد، و ترسانان
را لباس دوستی می پوشاند.

أَمْ مَنِ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ فَلَمْ تَجُدْ بِإِسْعَادِهِ؟، أَمْ مَنِ الَّذِي اسْتَرْشَدَكَ
فَلَمْ تَمْنُنْ بِإِرْشَادِهِ؟١

هَا، نَحْنُ عَبِيدُكَ الْمُقَصِّرُونَ الْمُخْطِئُونَ الْمُذْنِيُونَ الْمُسْتَغْفِرُونَ،
جِئْنَاكَ مِنْ ثَقْلِ الْأَوْزَارِ هَارِبِينَ، وَلِمَعْرُوفِكَ ظَالِمِينَ، وَعَلَىٰ مَا اجْتَرَحْنَا
مِنَ الْحُطَايَا نَادِمِينَ.٢

نَسْأَلُكَ بِإِسْمَائِيكَ الْحَسْنَىٰ، وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَىٰ نَبِيِّكَ أَنْجَحَ
الشَّعَاءِ، أَنْ تَجْعَلَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الْمَرْحُومِينَ، وَأَنْ لَا تَرْدَنَا
بِالْخُبْيَةِ مَحْرُومِينَ، وَافْعُلْ ذَلِكَ بِنَا وَبِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ،٣

١. چه وقت شاد می شود کسی که عزم و اراده‌ی او جز تو را قصد کند؟ و
چه وقت آسودگی حاصل می کند کسی که قصد و نیت او جز تو را اراده
کند؟ و کیست که با اراده‌ی صادقانه، قصد تو نماید اما شفاعت او را در
مقصودش نپذیری؟

٢. یا کیست که بر تو اعتماد کرده اما او را یاری نداده باشی؟ یا کیست که
از تو راهنمایی خواسته اما با راهنمایی کردنش، بر او منت ننهاده باشی؟
٣. ها، ما بندگان تقصیرکار، خطاکار، گنهکار و خواهان مغرتیم. به درگاه
تو آمدیم در حالی که از گناهان گریزان، و خیر و بخشش تو را خواستاریم،
و بر لغش هائی که مرتكب شدیم، پشیمانیم.

٤. با توصل به اسماء الحسنی از تو می خواهیم، و بر پیامبرت، موفق ترین
شفیعان، صلووات و سلام می فرستیم، آن که در این شب ما را از جمله‌ی
بخشیده شدگان قرار دهی، و ما را ناکام و محروم برنگردانی، و آن را بر ما
و سایر مسلمانان انجام بدھی،

وَاحْصُض بِذِلِكَ مَنْ لَنَا مِنَ الْأُمَّهَاتِ وَالْأَبَاءِ وَالْبَنَاتِ وَالْأَبْنَاءِ،
وَالْأَخْوَانِ وَالْأَخْوَاتِ، وَجَمِيعِ قُرَابَاتِ الْحَاضِرِينَ.^١

اللَّهُمَّ كُنْ لَهُمْ بَعْدَ الْأَحْبَابِ حَسِيبًا، وَلِدُعَاءِ مَنْ دَعَاهُمْ مِنْ
خَلْقِكَ مُحِبِّيًّا، وَاجْعَلْ لَهُمْ فِي مَوَارِدِ رَحْمَتِكَ وَمَوَاهِبِكَ حَظًّا وَنَصِيبًا، يَا
مَنْ لَمْ يَزَلْ سَمِيعًا قَرِيبًا.^٢

اللَّهُمَّ اجْعُمْ كَلْمَةَ أَهْلِ دِينِكَ عَلَى الْقَوْلِ الْعَادِلِ، وَارْفَعْ عَنْهُمْ عِزَّةَ
الشَّاحِنِ وَذَلَّةَ الشَّحَاذِلِ، وَاغْمِدْ فِيمَا بَيْنُهُمْ سَيْقَ سَفْكِ دِمَائِهِمْ
بِالْبَاطِلِ.^٣

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ،
وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ، وَانْصُرْهُمْ عَلَى عَدُوِّهِمْ
وَعَدُوِّهِمْ.^٤

۱. و آن را برای (رفتگان ما، اعم از) مادران و پدران، دختران و پسران،
برادران و خواهران و تمام خویشاوندان حاضرین، مخصوص بگردانی.

۲. خدایا! بعد از دوستداران، تو (برای رفتگان ما) دوست باش، و اجابت نما
دعای کسانی از بندگانت که آنان را دعا می کنند، و در آبشخور رحمت و
بخاشایش خود، برای آنان بهره و نصیبی قرار بده، ای کسی که همیشه
شنوا و نزدیکی.

۳. خدایا! کلمه‌ی صاحبان شریعت را بر قول راست جمع نما. و غیرت
کینه و دشمنی، و ذلت و خواری تنهائی و بی کسی را از آنان بلند کن، و در
میانشان، شمشیر ریش خون هایشان به باطل را در نیام کن.

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ التَّيِّنَ الْأَعْلَىٰ وَعَلَىٰ أَلِهٖ
 وَأَرْوَاحِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا
 إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ.^۱
 وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ التَّيِّنَ الْأَعْلَىٰ وَعَلَىٰ أَلِهٖ
 وَأَرْوَاحِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا
 إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ.^۲
 وَكَمَا يَلِيقُ بِعَظِيمِ شَرْفِهِ وَكَمَالِهِ وَرِضَاكَ عَنْهُ، وَكَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ
 ذَائِمًا أَبَدًا، عَدَدَ خَلْقِكَ، وَرِضاً نَفْسِكَ، وَزِنَةَ عَرْشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ،^۳

^۱. خدايا! مردان و زنان مومن و مردان و زنان مسلمان را بیامز، میان دل
 های آنان الفت و محبت قرار بده و در بین آنان صلح و آشتی برقرار نما، و
 آنان را بر دشمنان و دشمنانشان یاری کن.

^۲. خدايا! صلوات بفرست بر مهتر ما محمد، بنده و پیامبری که نبی امی
 است و بر آل و ازواج او، مادران مومنان و بر خاندان و اهل بیت او، همان
 گونه که بر مهتر ما ابراهیم و بر آل مهتر ما ابراهیم، صلوات فرستادی،
 بدون شک در دو جهان تو ستوده شده و با عظمتی.

^۳. و برکت بفرست بر مهتر ما محمد، بنده و پیامبری که نبی امی است و
 بر آل و ازواج او، مادران مومنان و بر خاندان و اهل بیت او، همان گونه که
 بر مهتر ما ابراهیم و بر آل مهتر ما ابراهیم، برکت فرستادی، بدون شک در
 دو جهان تو ستوده شده و با عظمتی.

^۴. و آن چنان که شایسته ی عظمت، شرف و کمال او و رضایت تو از
 اوست، و آن چنان که تو دوست داری و به آن راضی هستی، همیشه و تا

أَفْضَلَ صَلَاةً وَأَكْمَلَهَا وَأَتَّهَا، كُلَّمَا ذَكَرْتَكَ وَذَكَرَةَ الدَّاكِرُونَ وَغَفَلَ عَنْ
ذَكْرِكَ وَذِكْرِهِ الْغَافِلُونَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ.^١

أبد، به تعداد آفریده هایت، و به اندازه‌ی خشنودیت، و وزن عرشت، و به
اندازه‌ی مرکب معلومات و سخنانت،
۱. بهترین صلوات و کامل ترین آن، هر زمانی که ذاکرین، یاد تو و یاد او
کنند و هر زمانی که غافلین از یاد تو و یاد او غافل شوند، و سلام بفترست،
سلامی بسیار تا روز قیامت، و سپاس و ستایش مخصوص خداوندی است
که پروردگار جهانیان است.